

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 217/2019
12.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зехлије Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 48/18 од 24.05.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 84/18 од 25.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зехлије Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 48/18 од 24.05.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 84/18 од 25.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 48/18 од 24.05.2018. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени је обавезан да плати у корист буџетских средстава суда износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а такође је обавезан да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава плати износ од 8.600,00 динара на име награде за обављено вештачење по вештаку медицинске струке др Изету Тутићу, као и да оштећеном ББ накнади трошкове кривичног поступка и истом исплати износ од 19.500,00 динара на име награде пуномоћника, адвоката Милунке Арсић за заступање на два одржана главна претреса у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 84/18 од 25.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуде Основног суда у Сјеници К 48/18 од 24.05.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зехлија Куртовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, члана 440. став 2. и члана 419. став 2. ЗКП и из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати „на поновно одлучивање“, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зехлије Куртовића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног правноснажене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због којих разлога је дозвољено подношење захтева окривљеном, преко браниоца, при чему не указује на који начин је оптужба прекорачена, односно због чега сматра да дело за које се окривљени гони по закону није кривично дело, док је у образложењу захтева навео да је окривљеном оптужним актом овлашћеног тужиоца стављено на терет да је након краће расправе са оштећеним истога ударио више пута кишобраном у пределу тела наневши му том приликом телесне повреде у виду контузије на дорзалној страни врата са леве стране, контузија на предњој страни десног колена, док је у изреци правноснажне пресуде наведено да је окривљени оштећеног више пута ударио кишобраном у пределу тела

наневши му на тај начин телесне повреде у виду контузије на десној страни врата са стране и контузије на предњој страни десног колена.

По оцени Врховног касационог суда изнетим наводима захтева у суштини се указује на противреченост изреке правноснажне пресуде што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2). ЗКП.

Потом, бранилац окривљеног у захтеву истиче да правноснажним пресудама није на правилан начин утврђена каузална веза између радње окривљеног и наступиле последице, указивањем да је узрок наступиле последице за оштећеног управо његов напад и напад његовог оца на окривљеног услед чега је окривљени тражио начин да одбије њихов напад.

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде одредбе члана 419. став 2. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци - решењу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зехлије Куртовића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.